

Марія ЧУМАРНА,
письменниця (м. Львів)

*Прислухаємося до слова**

ЛІТО

Розлінувалося літо.

Лягло собі в долині на зеленому лужку та й лежить.

Лопотять лози під легким вітерцем, летять хмаринки над лугом. Літають метелики над білими луговими ромашками. Лагідне сонечко гладить літові голівку.

А літо розморилося ласкою та й ловить очима золоті промінці.

МУРКО І МИШКА

Мурко — наймиліший у всьому домі кіт. І наймудріший.

Так міркує мала мишка, яку всі називають Смішинкою.

Смішинка уміє смішити Мурка. Поки Мурко мие мохнату мордочку, мишка вмощується біля миски з молоком. І смішить Мурка: махає маленьким сірим хвостиком, мегляє ніжками біля миски. Заманює до молока!

Бо як тільки Мурко занюхає молоко, йому уже не до мишки!

НОРА

Ніхто не знає, що називається норою?

Нора — це схованка для деяких тваринок. У мишки нора називається ніркою — вона непримітна. А у ведмедя нора називається барлогом. У ній ведмідь спить узимку.

ОЗЕРО

Отам, за селом, є глибоке озеро. Ми ходимо туди з татом і мамою, з моїм братиком Олегом і сестрою Оленкою.

Озеро — ніби око природи. Або як дзеркало: небо, сонце і зорі хлопчуться у прозорій воді, опускають на дно свої промені. Вода в озері — прохолодна, як у колодязі.

Колись нам розповідали, що в озері живе озерний король. Король для рибок, водоростей, водяних лілій.

ПАПУГА

У Петруся є папуга, що вміє співати. Петрусь грає на піаніно, а папуга співає.

— Твоя папуга прикидається, що співає, — кажу я. — Пищить вона, а не співає!

— Послухай пильніше: ти просто не розумієш папужиної пісні! — вперто перекоує мене Петрусь.

РАНОК

Вранці так добре дрімається! Дрімота тримає сни під подушкою, присипляє дітей, розніжує...

Та ранок уже прокинувся! Росинки тремтять на траві, як дрібні ліхтарики. Ромашки відкривають радісні личка, троянди струшують росу. Рожеві хмарки зарум'янили обрій.

Радісно всім! Ранок приніс подарунки дівчорі!

СЛОВЕНЯТКО І СЛОНЕНЯТКО

Жило собі Словенятко. Щоранку стрічало сонечко, сміялось до струмочка, пустотливо сіпало за вуса вітра, само себе веселило і росло.

— Сонечко, сонечко, світи ясно! Струмочку, струмочку, стрибай весело, — виспівувало Словенятко.

— Синочку, — сказав до Словенятка тато-слово. — Час тобі самому світові світити.

— Світити світові? Я ж не сонце!

— Ти — більше, ніж сонце! Адже світло сонця сховане у слові.

Якось зустріло Словенятко Слоненятка.

— У мене — сила! — сказало Слоненятко.

— А сила Слоненятка захована у Словенятку! — засміялось Словенятко.

Продовження на с. 57.

* Продовження. Початок див.: "Початкова школа", № 6, 8 за 2013 р.

Марія ЧУМАРНА,
письменниця (м. Львів)

Прислухаємося до слова

Продовження. Початок див. на с. 50.

ТОПТУНЦІ ДЛЯ КОТА

– Тату! – сказав Тарас. – Ти глянь на kota! По двору вештається, а лап не витирає. Треба котові купити топтунці!

Почув кіт такі Тарасові слова, вмовстився у кутку кімнати і став язичком свої лапи вимивати. Вимив лапи, хвостик, тоді потягнувся по-котячому.

– Тату, а кіт кмітливий! Тепер ти чистий, – сказав котові Тарас, – не треба тобі топтунці купувати!

УМІЛИЙ УЧЕнь

В Устима є друг – песик Дружок. Уночі Дружок гуляє по двору, гусей пильнує. А вдень Устим у школі, то Дружкові одному сумно. З Устимом удвох друзі мають свою школу. Устим учить Дружка угору стрибати, лапу підіймати, стукати лапами по відру, як по барабану.

– Ух ти! – сказав Устимові дідуся. – Дружок – умілий учень, а ти – мудрий учитель!

ФАНТАЗЕР

Федір хоче стати футболістом.

– Мамо, купи мені на день народження гарну футболку і футбольний м'яч! – попросив Федір.

– Ще один фанат футболу! – фиркнула мама. – Краше купимо фотоапарат!

– Я не люблю фотографувати! – сказав Федір.
– Тоді купимо фортепіано!
– Краше вже нові мультфільми, – зітхнув Федір. – Я все одно люблю футбол!
– Фантазер! – усміхнулася мама.

ХОЛОДНИЙ КОЖУХ

Холодно взимку, – хурделиці, завірюхи замели куші по самі вуха. Вибіг зайчик – хукає на лапки, ховає носик в сіреньку козушину, а хуртовина все холодом дихає на нього.

– Пані Хуртовино, – просить зайчик тихенько, – будь ласка, метіть тихіше! Я вже вух не чую від холоду!

– Залізай у мій кожух, – втихомирилась хуртовина. – Хутчіше!

Зарився зайчик у пухкий кожух пані Хуртовини. Ну й холодний у неї кожух!

ЦУЦИК У ЦИРКУ

Малий цуцик забрів у цирк. У цирку було цікаво. Коні цокотіли копитами. Цибатій чаплі причепили до ноги возика, і вона возила його по колу. За це чаплі дали цукерку. І квітку цикламен.

Цукерок цуцик не їсть. Вранці він поцупив з полиці два млинці – цього цілком досить на сніданок.

(Далі буде)